

EBA/GL/2016/07

18/01/2017

Ohjeet

maksukyvyttömyyden määritelmän
soveltamisesta asetuksen (EU) N:o
575/2013 178 artiklan mukaisesti

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 20.03.2017, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään ”EBA/GL/2016/07”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö

5. Näissä ohjeissa määritetään vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesta maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisesta kyseisen asetuksen 178 artiklan 7 kohdassa EPV:lle myönnettyjen valtuuksien mukaisesti.

Soveltamisala

6. Näiden ohjeiden soveltaminen koskee molempia seuraavia:
 - (a) sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä) asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaan;
 - (b) luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti tukeutumalla ja viittaamalla asetuksen (EU) N:o 575/2013 127 artiklassa 178 artiklaan.
7. Laitosten, jotka ovat saaneet luvan käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää, on sovellettava kaikkiin vastuisiinsa näissä ohjeissa esitettyjä sisäisten luottoluokitusten menetelmää koskevia vaatimuksia. Silloin, kun nämä laitokset ovat saaneet etukäteen luvan käyttää pysyvästi standardimenetelmää asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan mukaisesti tai luvan täytäntöönpanna vaiheittain sisäisten luottoluokitusten menetelmän kyseisen asetuksen 148 artiklan mukaisesti, ne voivat soveltaa näissä standardimenetelmää koskevilla ohjeilla asetettuja vaatimuksia kyseisiin vastuisiin standardimenetelmän pysyvän osittaisen käytön yhteydessä tai vaiheittaiseen täytäntöönpanosuunnitelmaan sisältyvinä.

Osoitus

8. Nämä ohjeet koskevat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja finanssilaitoksia.

Määritelmät

9. Ellei toisin ole määritetty, asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä (EU) 36/2013 käytettyjen ja määritettyjen termien merkitykset ovat näissä ohjeissa samat.

3. Täytäntöönpano

Voimaantulopäivä

10. Näitä ohjeita sovelletaan 1. tammikuuta 2021 alkaen. Siksi laitosten on siihen mennessä sisällytettävä näiden ohjeiden vaatimukset sisäisiin menettelyihinsä ja tietojärjestelmiinsä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin nopeuttaa tämän siirtymän aikataulua harkintansa mukaan.

Ohjeiden soveltamisen aloittaminen IRB-laitoksissa

11. Voidakseen aloittaa näiden ohjeiden soveltamisen sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavien laitosten on arvioitava luokitusjärjestelmänsä ja muutettava sitä tarvittaessa, jotta riskiparametrien estimaatit vastaisivat näiden ohjeiden mukaista maksukyvyttömyyden uutta määritelmää seuraavia kohtia soveltaen:
- (a) mahdollisuuksien mukaan muutetaan historiatietoja näiden ohjeiden mukaisen maksukyvyttömyyden uuden määritelmän mukaisesti, mukaan lukien erityisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut erääntyneiden luottovelvoitteiden kynnysarvosta johtuvat velvoitteet;
 - (b) arvioidaan näiden ohjeiden mukaisen maksukyvyttömyyden uuden määritelmän vaikutuksen merkittävyys kaikkiin riskitekijöihin ja omia varoja koskeviin vaatimuksiin ja verrattuna aiempaan määritelmään, soveltuvin osin, sen jälkeen, kun kyseiset muutokset on tehty historiatietoihin;
 - (c) sisällytetään luokitusjärjestelmiin ylimääräinen varovaisuusmarginaali sellaisen mahdollisen riskiestimaattien vääristymisen huomioon ottamiseksi, joka johtuu maksukyvyttömyyden epäyhtenäisistä määritelmistä mallintamistarkoituksiin käytettävissä historiatiedoissa.
12. Sisäisen validointitoiminnon on todennettava kappaleessa 11 tarkoitetut muutokset, joita näiden ohjeiden soveltamisen tuloksena sovelletaan luokitusjärjestelmin, ja ne on luokiteltava komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 mukaisesti, ja tästä luokittelusta riippuen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava niistä tai hyväksyttävä ne.
13. Laitosten, jotka soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää ja joiden on saatava toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteislupa asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 2 mukaan näiden ohjeiden sisällyttämiseksi kappaleessa 10 tarkoitettuun määräaikaan mennessä, on sovittava

² EUVL L 148, 20.5.2014, s. 36.

toimivaltaisten viranomaisten kanssa lopullinen määräaika maksukyvyttömyyden määritelmän muutoksia koskevan hakemuksen jättämistä varten.

14. Sen jälkeen, kun IRB-laitokset ovat alkaneet kerätä tietoja näiden ohjeiden mukaisen uuden maksukyvyttömyyden määritelmän mukaisesti, kyseisten laitosten on asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun säännöllisen riskiestimaattien tarkastelun yhteydessä laajennettava tai, jos se on perusteltua, siirrettävä riskin kvantifiointiin käytettyä historiatietojen aikaikkunaa uusien tietojen sisällyttämiseksi. Ennen riittävän pitkän yhtenäistä maksukyvyttömyyden määritelmää noudattavan ajanjakson saavuttamista näiden IRB-laitosten on riskiparametrien estimaattien säännöllisen tarkastelun yhteydessä arvioitava kappaleen 11 kohdassa (b) tarkoitetun varovaisuusmarginaalinsa riittävyttä.

Kumoaminen

15. CEBS:n ohjeiden jaksot 3.3.2.1. ja 3.4.4., jotka koskevat kehittyneen mittausmenetelmän (Advanced Measurement, AMA) ja sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB) (GL10) toteuttamista, validointia ja arviointia, jotka on julkaistu 4. huhtikuuta 2006, kumotaan 1. tammikuuta 2021 lähtien.

4. Eräntymisen kriteeri maksukyvyttömyyden tunnistamisessa

Myöhästymispäivien laskeminen

16. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohtaa jos mitä tahansa pääoman, korkojen tai maksun määrää ei ole maksettu eräpäivänä, laitosten on tunnistettava tämä luotto erääntyneeksi luottovelvoitteeksi. Silloin, kun luottovelvoitteita koskevaa aikataulua on muutettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla, laitoksen käytännöissä on selvennettävä, että myöhästymispäivien laskennan tulee perustua muutettuun maksuaikatauluun.
17. Silloin, kun luottosopimus nimenomaisesti sallii velallisen muuttaa aikataulua, keskeyttää maksaminen tai lykätä maksuja tietyissä olosuhteissa ja velallinen toimii sopimuksessa myönnettyjen oikeuksien puitteissa, muutettuja, keskeytettyjä tai lykättyjä lyhennyseriä ei tule pitää erääntyneinä, vaan myöhästymispäivien laskennan on perustuttava uuteen aikatauluun, kun se on määritetty. Jos velallinen kuitenkin muuttaa aikataulua tai keskeyttää tai lykkää maksuja, laitosten on selvitettävä tällaisten muutosten syyt ja arvioitava mahdollisia viitteitä epävarmuudesta takaisinmaksussa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä näiden ohjeiden jakson 5 mukaisesti.

18. Silloin, kun velvoitteen takaisinmaksu keskeytetään siksi, että laki tai muut oikeudelliset rajoitukset mahdollistavat sen, myöhästymispäivien laskeminen on keskeytettävä myös täksi ajaksi. Kuitenkin tällaisissa tilanteissa laitosten on mahdollisuuksien mukaan analysoitava syyt tällaisen keskeytysvaihtoehdon käytölle ja arvioitava mahdollisia viitteitä epävarmasta luoton takaisinmaksusta asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 ja 3 kohtien sekä näiden ohjeiden jakson 5 mukaisesti.
19. Silloin, kun velvoitteen takaisinmaksu on riidan kohde velallisen ja laitoksen välillä, myöhästymispäivien laskeminen voidaan keskeyttää riidan ratkeamiseen saakka, kun ainakin toinen yksi seuraavista ehdoista täyttyy:
- (a) velallisen ja laitoksen välinen riita luottovelvoitteen olemassaolosta tai määrästä on viety tuomioistuimeen tai muuhun muodolliseen menettelyyn, jonka suorittaa nimetty ulkopuolinen elin ja joka vie asian sitovaan päätökseen kyseisellä lainkäyttöalueella sovellettavan lainsäädännön mukaan;
 - (b) jos kyse on leasingista, laitokselle on annettu virallinen valitus sopimuksen kohteesta ja valituksen tosiseikat on vahvistettu riippumattomassa sisäisessä tarkastuksessa, sisäisessä validointitoiminnossa tai muussa vastaavassa riippumattomassa tarkastusyksikössä.
20. Silloin, kun velallinen vaihtuu velallisen fuusion, yritysoston tai muun vastaavan tapahtuman johdosta, myöhästymispäivien laskemisen on alettava siitä hetkestä, kun toinen henkilö tai yhteisö saa velvollisuuden maksaa luottovelvoitteen. Velallisen nimen muuttuminen ei sen sijaan vaikuta myöhästymispäivien laskemiseen.
21. Laskelma luottovelvoitteeseen liittyvien erääntyneiden määrien kokonaissummasta, jotka velallinen on velkaa laitokselle, emoyritykselle tai jollekin sen tytäryritykselle ja jotka laitoksen on laskettava vertailtavaksi suhteessa sellaisen kynnysarvon kanssa, jonka toimivaltainen viranomainen on määrittänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, on suoritettava niin usein, että se mahdollistaa maksukyvyttömyyden havaitsemisen ajoissa. Laitosten on varmistettava, että tiedot myöhästymispäivistä ja maksukyvyttömyydestä ovat ajan tasalla aina, kun niitä käytetään päätöksenteossa, sisäisessä riskienhallinnassa, sisäisessä tai ulkoisessa raportoinnissa sekä omia varoja koskevien vaatimusten laskentaprosesseissa. Silloin, kun laitokset laskevat myöhästymispäiviä harvemmin kuin päivittäin, niiden on varmistettava, että eräpäivä määritetään päiväksi, jona erääntymisen kriteeri tosiasiallisesti täyttyy.
22. Velallisen luokittelu maksukyvyttömäksi ei saa perustua täydentävään asiantuntija-arvioon; kun velallinen vastaa erääntymisen kriteerejä, kaikki velallisen vastuut katsotaan laiminlyödyiksi, ellei jompikumpi seuraavista ehdoista täyty:
- (a) vastuut hyväksytään vähittäisvastuiksi ja laitos soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisten luottojärjestelyiden tasolla;

- (b) niin kutsutun "teknisen eräntymistilanteen" katsotaan tapahtuneen kappaleen 23 mukaisesti.

Tekninen eräntymistilanne

23. Tekninen eräntymistilanne voidaan katsoa tapahtuneen missä tahansa seuraavista tapauksista:

- (a) silloin, kun laitos havaitsee, että maksukyvyttömyys on ollut seurausta laitoksen tiedoissa olevasta virheestä tai järjestelmävirheestä, mukaan lukien standardoitujen prosessien manuaaliset virheet, mutta lukuun ottamatta virheellisiä luottopäätöksiä;
- (b) silloin, kun laitos havaitsee, että maksukyvyttömyyden syy on velallisen määräämän maksutapahtuman suorittamatta jättäminen, puutteellinen tai myöhässä suoritettu maksutapahtuma, tai todistetuksi maksun epäonnistuminen maksujärjestelmässä olevan vian takia;
- (c) silloin, kun maksutapahtuman luonteesta johtuen maksun vastaanotossa laitokseen ja kyseisen maksun kohdentamisessa asianomaiselle tilille on ollut viive niin, että maksu on suoritettu ennen 90 päivän kulumista loppuun ja hyvitys asiakkaan tilille on tapahtunut vasta sen jälkeen, kun 90 päivää on kulunut loppuun;
- (d) jos kyse on factoring-järjestelyistä, jossa ostetut saamiset kirjataan laitoksen taseeseen, ja toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti asettama kynnysarvo on rikottu, mutta mikään velallisen saaminen ei ole ollut eräntyneenä yli 30 päivän ajan.

24. Teknisiä eräntymistilanteita ei voida pitää maksukyvyttömyytenä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti. Laitosten on korjattava niin lyhyessä ajassa kuin mahdollista kaikki havaitut virheet, jotka johtivat tekniseen eräntymistilanteeseen.

Niissä laitoksissa, joissa sovelletaan sisäisten luottoluokitusten menetelmää, tekniset eräntymistilanteet on riskiparametrien estimoinnin takia poistettava laiminlyötyjen vastuiden referenssitiedoista.

Valtionhallinnon, paikallisten viranomaisten ja julkisyhteisöjen vastuut

25. Laitokset voivat soveltaa valtionhallinnon, paikallisten viranomaisten ja julkisyhteisöjen vastuiden erityiskohtelua silloin, kun kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- (a) sopimus liittyy tavaroiden tai palvelujen toimittamiseen, jossa hallinnolliset menettelyt edellyttävät tiettyjä sopimuksen täytäntöönpanoon liittyviä valvontatoimia ennen kuin maksu voidaan suorittaa; tämä koskee erityisesti factoring-

rahoituksen vastuita tai vastaavan tyyppisiä järjestelyitä, mutta se ei koske rahoitusinstrumentteja, kuten joukkovelkakirjoja;

(b) maksun viivästymisen lisäksi ei ole muita viitteitä epävarmasta luoton takaisinmaksusta asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 178 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja näitä ohjeita sovelletaan, velallisen taloudellinen tilanne on vakaa eikä kohtuullisesti katsoen ole aiheellista huolta siitä, ettei luottovelvoitteita maksettaisi kokonaisuudessaan, tarvittaessa mukaan lukien viivästyskorko kokonaisuudessaan;

(c) luottovelvoitteen erääntymistä on enintään 180 päivää.

26. Laitosten, jotka päättävät soveltaa kappaleessa 25 tarkoitettua erityiskohtelua, on sovellettava kaikkia seuraavia kohtia:

(a) näitä vastuita ei saa ottaa mukaan laskettaessa tämän velallisen muiden vastuiden kynnysarvoa;

(b) niitä ei voida pitää maksukyvyttömyytenä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

(c) ne on selkeästi dokumentoitava erityiskohtelun alaisina vastuina.

Factoring-rahoitusta ja ostettuja saamisia koskevat erityiset säännökset

27. Silloin, kun on olemassa factoring-järjestelyitä, joissa luovutettuja saamisia ei kirjata välittäjän taseeseen ja välittäjä on vastuussa suoraan asiakkaalle tiettyyn prosentuaaliseen osuuteen asti, myöhästymispäivien laskemisen on alettava siitä, kun factoring-tilillä on velkaa eli siitä, kun saamisista maksetut ennakot ylittävät välittäjän ja asiakkaan välillä sovitun prosentuaalisen osuuden. Välittäjän asiakkaan erääntyneiden kohteiden määrittämiseksi laitosten on sovellettava kumpaakin seuraavista kohdista:

(a) verrattava velkaa factoring-tilillä ja asiakkaan kaikkia muita välittäjän taseeseen kirjattuja erääntyneitä velvoitteita kynnysarvon absoluuttiseen komponenttiin, jonka toimivaltainen viranomais on asettanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti;

(b) verrattava kohdassa (a) kuvatun summan ja factoring-tilin senhetkisen arvon kokonaismäärän suhdetta eli saamisista maksettujen ennakkojen ja kaikkien muiden tase-eriin sisältyvien asiakkaan vastuiden arvoa toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti asettaman kynnysrajan suhteelliseen komponenttiin nähden;

28. Silloin, kun on factoring-järjestelyitä, joissa ostetut saamiset on kirjattu välittäjän taseeseen ja välittäjällä on vastuita asiakkaan velkojille, myöhästymispäivien laskemisen on alettava siitä, kun yksittäisen saamisen maksu erääntyy. Tällöin sisäisten luottoluokitusten menetelmää käytäviin laitoksiin – sen tosiseikan nojalla, että luovutetut saamiset ovat ostettuja saamisia, kun ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 154 artiklan 5 kohdan vaatimukset tai kyseessä ovat ostetut yrityssaamiset (asetus (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 6 kohdan vaatimukset) – voidaan soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää vähittäisvastuiden osalta näiden ohjeiden jakson 9 mukaisesti.
29. Silloin, kun laitos tunnistaa tapahtumia, jotka liittyvät ostettujen saamisten laimentumisriskiin sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 53 alakohdassa, näiden tapahtumien ei pidä katsoa johtavan velallisen maksukyvyttömyyteen. Silloin, kun saamisten määrä on pienentynyt laimentumisriskiin liittyvien tapahtumien, kuten alennusten, vähennysten, nettoutuksen tai myyjän antamien hyvityslaskujen vuoksi, saamisten alentunut määrä on huomioitava myöhästymispäiviä laskettaessa. Silloin, kun velallisen ja laitoksen välillä on kiista ja myyjän ja kyseisen tapahtuman tunnistetaan liittyvän laimentumisriskiin, myöhästymispäivien laskeminen on keskeytettävä, kunnes riita on ratkaistu.
30. Tapahtumat, jotka tunnistetaan laimentumisriskiin liittyviksi, ja joita ei tämän takia huomioida maksukyvyttömyyttä määritettäessä, on huomioitava laskettaessa omien varojen vaatimuksia tai laimentumisriskin sisäistä pääomaa. Silloin, kun laitokset havaitsevat merkitsevän määrän laimentumisriskiin liittyviä tapahtumia, niiden on analysoitava ja dokumentoitava tällaisten tapahtumien syyt ja arvioitava mahdolliset osoitukset epävarmasta takaisinmaksusta (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä näiden ohjeiden jakson 5 mukaisesti.
31. Silloin, kun välittäjän asiakas ei ole antanut velalliselle riittävästi tietoa saamisen siirrosta ja laitoksella on todisteita siitä, että saamisen maksu on suoritettu asiakkaalle, laitoksen ei tule pitää saamista erääntyneenä. Silloin, kun velallinen on saanut riittävästi tietoa saatavan siirrosta, mutta hän on silti suorittanut saamisen maksun asiakkaalle, laitoksen on jatkettava myöhästymispäivien laskemista saamisen ehtojen mukaisesti.
32. Silloin, kun kyse on julkistamattomista factoring-järjestelyistä, joissa velallinen ei ole saanut tietoa saamisen siirrosta, mutta ostetut saamiset kirjataan välittäjän taseeseen, myöhästymispäivien laskemisen on alettava asiakkaan kanssa sovitusta päivästä, jona velallisten suorittamien maksujen pitäisi siirtyä asiakkaalta välittäjälle.

Kynnysarvon asettaminen

33. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kynnysarvoista, jotka ne asettavat omilla lainkäyttöalueillaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti. Sen jälkeen, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 6 kohdan mukaisesti kehitetyt tekniset sääntelystandardit ovat tulleet voimaan ja kun toimivaltaiset viranomaiset

asettavat kynnysarvon suhteellisen komponentin eri tasolle kuin kyseisissä teknisissä standardeissa tarkoitettu 1 %, niiden on perusteltava tämän rajan eri taso EPV:lle.

34. Laitosten on sovellettava erääntyneiden luottovelvoitteiden kynnysarvoa, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Laitokset voivat tunnistaa maksukyvyttömyyden alemman kynnysarvon perusteella, jos ne voivat osoittaa, että tämä alempi kynnys on merkittävä osoitus epävarmasta takaisinmaksusta, eikä se johda liian suureen sellaisten laiminlyötyjen vastuiden määrään, jotka palaavat ei-maksukyvyttömyyden tilaan pian sen jälkeen, kun ne tunnistettu laiminlyödyiksi, eikä pienentyneisiin pääomavaatimuksiin. Tällöin laitosten on kirjattava tietokantoihinsa tiedot maksukyvyttömyyden käynnistävästä tekijästä määritettynä lisäosoituksena epävarmasta takaisinmaksusta.

5. Osoitukset epävarmasta takaisinmaksusta

Koron kertymisen lakkaaminen

35. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun epävarman takaisinmaksun yhteydessä laitosten on otettava huomioon, että velallinen ei todennäköisesti maksa silloin, kun luottovelvoitteeseen liittyvää korkoa ei enää kirjata laitoksen tuloslaskelmaan sen takia, että luoton laatu on heikentynyt.

Erityiset luottoriskioikaisut (SCRA)

36. Kun sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua epävarmaa luoton takaisinmaksua, kaikkien seuraavien erityisten luottoriskioikaisujen (SCRA) on katsottava johtuvan havaitusta merkittävästä luoton laadun laskusta luottoluokassa ja näin ollen niitä on pidettävä osoituksena epävarmasta luoton takaisinmaksusta:

(a) tuloslaskelmaan käypään arvoon arvostetuista rahoitusinstrumenteista kirjatut tappiot, jotka edustavat luottoriskin kasvua kirjanpitosäännöstöä sovellettaessa;

(b) tappiot, jotka johtuvat nykyisistä tai menneistä tapahtumista ja jotka vaikuttavat merkittävään yksittäisen vastuuseen tai vastuisiin, jotka eivät yksittäisinä ole merkittäviä ja joita arvioidaan yksinään tai yhdessä.

37. SCRA, joka kattaa tappiot, joista aikaisemmat kokemukset nykyisten tietojen valossa osoittavat, että tappiota on syntynyt, mutta laitos ei vielä tiedä, mihin yksittäisiin vastuisiin

nämä tappiot ovat kohdistuneet (toteutuneet mutta raportoimattomat tappiot). Näitä tappioita ei tule pitää osoituksena tietyn velallisen epävarmasta takaisinmaksusta.

38. Silloin, kun laitos pitää vastuun arvoa alentuneena, tällainen tilanne on katsottava lisäosoitukseksi epävarmasta luoton takaisinmaksusta, ja siten velallista on pidettävä maksukyvyttömänä riippumatta siitä, onko tälle vastuulle määritetty SCRA:ta. Silloin, kun sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vastuun arvoa pidetään alentuneena toteutuneissa mutta raportoimattomissa tappioissa, näitä tilanteita ei tule pitää osoituksena epävarmasta takaisinmaksusta.
39. Silloin, kun laitos käsittelee vastuuta sellaisena, että luoton arvo on alentunut eli sijoittaa sen IASB:n heinäkuussa 2014 julkaiseman IFRS 9 Rahoitusinstrumentit -julkaisun mukaiseen vaiheeseen 3, tällaista vastuuta on pidettävä laiminlyötynä, paitsi jos vastuun arvon katsotaan alentuneen maksun viivästymisen takia ja jompikumpi tai kumpikin seuraavista ehdoista täytty:
- (a) toimivaltaiset viranomaiset ovat vaihtaneet 90 myöhästymispäivää 180 myöhästymispäivään asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja tätä pidempää aikaa ei käytetä luoton arvon alentumisen tunnistamiseen;
 - (b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa ei ole rikottu;
 - (c) vastuuta pidetään teknisenä erääntymistilanteena kappaleen 23 mukaisesti;
 - (d) vastuu täyttää kappaleen 25 ehdot.
40. Jos laitos käyttää sekä IFRS 9:ää että toista kirjanpitosäännöstöä, sen on valittava, luokittelee se vastuut laiminlyödyiksi kappaleiden 36–38 mukaisesti vai kappaleen 39 mukaisesti. Kun tämä valinta on tehty, sitä on sovellettava johdonmukaisesti koko ajan.

Luottovelvoitteen myyminen

41. Sovellettaessa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua epävarmaa takaisinmaksua laitosten on otettava huomioon luottovelvoitteen myymiseen liittyvän tappion luonne ja merkittävyys seuraavien kappaleiden mukaisesti. Perinteiseen arvopaperistamiseen liittyviä myyntitapahtumia, joihin liittyy huomattava riskin siirto, sekä mitä tahansa konsernin sisäisiä luottovelvoitteiden myyntejä on pidettävä luottovelvoitteiden myyntinä.
42. Laitosten on analysoitava luottovelvoitteiden myynnin syitä ja tässä yhteydessä kirjattujen tappioiden syitä. Silloin, kun luottovelvoitteiden myynnin syyt eivät liity luottoriskiin, kuten jos on tarvetta lisätä laitoksen likviditeettiä, tai liiketoimintastrategiaa muutetaan, eikä laitos katso kyseisten luottovelvoitteiden luoton laadun laskeneen, kyseisiin luottovelvoitteisiin

liittyvää taloudellista tappiota ei tule pitää luottoon liittyvänä. Tällöin myyntiä ei tule pitää viitteenä maksukyvyttömyydestä, vaikka tappio on merkittävä sillä ehdolla, että tappion käsittelylle luottoon liittymättömänä on riittävä dokumentoitu perustelu. Laitokset voivat pitää luottovelvoitteiden myyntitappiota luottoon liittymättömänä silloin, kun myytävänä olevat omaisuuserät ovat julkisen kaupankäynnin kohteena olevia omaisuuseriä ja ne arvostetaan käypään arvoon.

43. Silloin, kun luottovelvoitteiden myyntitappio kuitenkin liittyy itse luottovelvoitteiden luoton laatuun, erityisesti kun laitos myy luottovelvoitteet niiden arvon laskun takia, laitoksen on analysoitava taloudellisen menetyksen merkittävyys ja, jos taloudellinen menetys on merkittävä, sitä on pidettävä osoituksena maksukyvyttömyydestä.
44. Laitosten on asetettava kynnysarvo olennaiseksi katsottavalle luotosta johtuvalle taloudelliselle tappiolle, joka on laskettava seuraavalla kaavalla, eikä saa olla suurempi kuin 5 %:

$$L = \frac{E - P}{E}$$

jossa

L on luottovelvoitteiden myyntiin liittyvä taloudellinen tappio;

E on myynnin kohteena olevan luottovelvoitteen maksamaton kokonaismäärä, mukaan lukien korot ja maksut;

P on myytyjen luottovelvoitteiden sovittu hinta.

45. Luottovelvoitteiden myyntiin liittyvän kokonaistappion merkittävyyden arvioimiseksi laitosten on laskettava taloudellinen tappio ja verrattava sitä kappaleessa 44 tarkoitettuun kynnysarvoon. Silloin, kun taloudellinen tappio on tätä kynnysarvoa suurempi, luottovelvoitetta on pidettävä laiminlyötynä.
46. Luottovelvoitteiden myynti voidaan suorittaa joko ennen maksukyvyttömyyttä tai sen jälkeen. Jos myyntiin on liittynyt olennainen luotosta johtuva taloudellinen tappio sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavissa laitoksissa myyntihetkestä riippumatta, tieto tappiosta on kirjattava asianmukaisesti ja tallennettava riskiparametrien estimointia varten.
47. Jos luottovelvoitteen myynti olennaisella luottovelvoitteen tappiolla on tapahtunut ennen kyseisen vastuun maksukyvyttömyyden tunnistamista, myyntihetkeä on pidettävä maksukyvyttömyyden ajankohtana. Kun kyseessä on velallisen kaikkien velvoitteiden osittainen myynti, jossa myyntiin liittyy olennainen luotosta johtuva taloudellinen tappio, kaikkia tämän velallisen jäljellä olevia vastuita on käsiteltävä laiminlyötynä, ellei vastuita voida käsitellä vähittäisvastuina ja ellei laitos sovelta maksukyvyttömyyden määritelmää luottojärjestelyiden tasolla.

48. Kun kyseessä on vastuusalkun myynti, salkun yksittäisten luottovelvoitteiden käsittely on määriteltävä noudattaen tapaa, jolla salkun hinta on asetettu. Silloin, kun koko salkun hinta on määritetty määrittämällä tiettyjen luottovelvoitteiden hinnanalennus, olennainen luotosta johtuva taloudellinen tappio on arvioitava erikseen kullekin salkun vastuulle. Jos hinta on kuitenkin asetettu vain salkun tasolla, olennainen luotosta johtuva taloudellinen tappio voidaan arvioida salkkutasolla, ja jos tässä tapauksessa kappaleessa 44 mainittu kynnysarvo ylittyy, kaikkia tämän salkun luottovelvoitteita on myyntihetkellä käsiteltävä laiminlyötyinä.

Uudelleenjärjestely

49. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua epävarmaa takaisinmaksua uudelleenjärjestelyn on katsottava tapahtuneen, kun sellaiselle velalliselle on annettu helpotuksia, jolla on vaikeuksia tai jota uhkaavat vaikeudet täyttää taloudellisia sitoumuksiaan, jotka on määritelty komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014, annettu 16. päivänä huhtikuuta 2014,³ liitteen V kohdissa 163–167 ja 172–174, ja jota on muutettu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/227⁴.
50. Ottaen huomioon sen, mitä asetuksena (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetään, velallista on pidettävä maksukyvyttömänä, kun uudelleenjärjestely todennäköisesti alentaa vastuun arvoa. Siten lainanhoitojoustollisia saamisia tarkasteltaessa velallinen on luokiteltava maksukyvyttömäksi vain, jos asianomaiset lainanhoitojoustotoimenpiteet johtavat todennäköisesti alentuneeseen vastuun arvoon.
51. Laitosten on asetettava kynnysarvo alentuneelle vastuun arvolle, jonka katsotaan johtuvan olennaisesta anteeksiannosta tai lykkäyksestä pääoman, korkojen tai mahdollisten palkkioiden osalta. Alentunut vastuun arvo on laskettava seuraavaa kaavaa käyttäen eikä saa olla suurempi kuin 1 %:

$$DO = \frac{NPV_0 - NPV_1}{N \square_0}$$

jossa:

DO tarkoittaa alentunutta vastuun arvoa;

NPV₀ on kassavirtojen nettonykyarvo (mukaan lukien maksamattomat korot ja palkkiot), jota odotetaan sopimusvelvoitteiden mukaisesti ennen kuin sopimuksen ehdot on muutettu, diskontattu käyttäen asiakkaan alkuperäistä efektiivistä korkoa;

NPV₁ on kassavirtojen nettonykyarvo, jota odotetaan uuden sopimuksen mukaisesti, diskontattuna käyttäen asiakkaan alkuperäistä efektiivistä korkoa;

³ EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1.

⁴ EUVL L 48, 20.2.2015, s. 1.

52. Sovellettaessa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua epävarmaa luoton takaisinmaksua laitosten on jokaisen uudelleenjärjestelyn yhteydessä laskettava alentunut vastuun arvo ja verrattava sitä kappaleessa 51 tarkoitettuun kynnyksarvoon. Jos alentunut vastuun arvo on suurempi kuin tämä kynnyksarvo, vastuuta on pidettävä laiminlyötynä.
53. Jos kuitenkin alentunut vastuun arvo on alle asetetun kynnyksarvon, ja erityisesti silloin, kun odotettavissa olevien uudelleenjärjestelyyn perustuvien kassavirtojen nettonykyarvo on suurempi kuin odotettavissa olevien kassavirtojen nykyarvo ennen ehtoihin tehtyjä muutoksia, laitosten on arvioitava kyseisiä vastuita muiden mahdollisten epävarman luoton takaisinmaksun osoitusten mukaan. Jos laitoksella on perusteltuja syitä epäillä koko uuden järjestelyn mukaisen luottovelvoitteen ajallaan tapahtuvaa takaisinmaksua, velallista on pidettävä maksukyvyttömänä. Indikaattoreita, jotka voivat viitata epävarmaan luoton takaisinmaksuun, ovat muun muassa seuraavat:
- (a) suuri kertasuoritus on tarkoitus maksaa maksuohjelman lopussa;
 - (b) epäsäännöllinen lyhennysohjelma, jossa maksusuoritukset ovat huomattavasti pienemmät maksuohjelman alussa;
 - (c) huomattava lyhennysvapajakso maksuohjelman alussa;
 - (d) velallisen vastuita on uudelleenjärjestelty useammin kuin kerran.
54. Mille tahansa jo maksukyvyttömälle velalliselle myönnetyn helpotuksen on johdettava velallisen luokitteluun uudelleenjärjestelyn alaiseksi. Kaikki komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteen V, annettu 16. päivänä huhtikuuta 2014, jota on muutettu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/227, mukaan kaikki järjestämättömiksi lainanhoitojoustollisiksi luokitellut vastuut on luokiteltava maksukyvyttömyydeksi ja uudelleenjärjestelyn alaisiksi.
55. Silloin, kun mikä tahansa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu muutos luottovelvoitteiden aikatauluun johtuu velallisen taloudellisista vaikeuksista, laitosten on myös arvioitava, onko uudelleenjärjestely suoritettu ja onko epävarmasta takaisinmaksusta osoitusta.

Konkurssi

56. Soveltaessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan e ja f alakohdissa tarkoitettua epävarmaa takaisinmaksua laitosten on sisäisissä käytännöissään selkeästi eriteltävä minkälaista järjestelyä pidetään konkurssin kaltaisena määräyksenä tai suojana ottaen huomioon koko asiaan kuuluva lainsäädäntö sekä seuraavat tällaisen suojan tyyppilliset ominaisuudet:

- (a) suojajärjestelmä kattaa kaikki velkojat tai kaikki velkojat, joilla on vakuudettomia saatavia;
- (b) suojajärjestelmän ehdot hyväksyy tuomioistuin tai muu asianomainen viranomainen;
- (c) suojajärjestelmän ehtoihin kuuluu tilapäinen maksujen keskeytys tai osittainen velan takaisinmaksu;
- (d) toimiin liittyy jonkinlainen yrityksen johdon ja sen varojen hallinta;
- (e) jos suojajärjestelmä epäonnistuu, yritys todennäköisesti asetetaan selvitystilaan.

57. Laitosten on pidettävä kaikkia asetuksen (EU) 2015/848 liitteessä A mainittuja järjestelyitä konkurssia vastaavana määräyksenä tai suojana.⁵

Muut viitteet epävarmasta luoton takaisinmaksusta

58. Laitosten on sisäisissä käytännöissään ja menettelyissään määriteltävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen lisäksi muita lisäviitteitä velallisen epävarmasta luoton takaisinmaksusta. Nämä muut viitteet on eriteltävä vastuutyypin mukaan, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 142 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa on määritelty, niiden erityispiirteitä kuvastaen, ja ne on määriteltävä kaikille liiketoiminnan osaluueille, oikeushenkilöille tai maantieteellisille sijaintipaikoille. Epävarmaa takaisinmaksua koskevan lisäviitteen on johdettava joko automaattiseen uudelleenluokitteluun laiminlyödyksi vastuuksi tai käynnistettävä tapauskohtainen arviointi, ja se voi sisältää sisäisiin tai ulkoisiin tietoihin perustuvia viitteitä.

59. Mahdollisia viitteitä takaisinmaksun epävarmuudesta, joita laitokset voivat ottaa huomioon sisäisen tiedon pohjalta, ovat muun muassa seuraavat:

- (a) lainanottajan toistuvat tulonlähteet eivät ole enää käytettävissä maksuerien maksamiseksi;

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2015/848, annettu 20. toukokuuta 2015 maksukyvyttömyysmenettelystä (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (b) lainanottajan tulevaan kykyyn tuottaa vakaita ja riittäviä kassavirtoja liittyy perusteltuja huolenaiheita;
- (c) lainanottajan yleinen velkaantuneisuusaste on kasvanut merkitsevästi tai tällaisia velkaantuneisuusasteen muutoksia on perustellusti odotettavissa;
- (d) lainanottaja on rikkonut luottosopimuksen kovenantteja;
- (e) laitos on vaatinut lisävakuuksia mukaan lukien takuut;
- (f) yksityishenkilön vastuut: yhden yksityishenkilön kokonaan omistaman yrityksen maksukyvyttömyys, jossa tämä henkilö on antanut laitokselle henkilökohtaisen takauksen kaikista yrityksen vastuista;
- (g) vähittäisvastuut, joissa maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan yksittäisen luottojärjestelyn tasolla ja se, että velallinen on kyvytön suorittamaan merkittävää osaa koko luottovelvoitteestaan;
- (h) vastuun raportointi järjestämättömäksi komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteen V, annettu 16. päivänä huhtikuuta 2014, jota on muutettu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/227, mukaan, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vaihtaneet 90 myöhästymispäivää 180 myöhästymispäivään asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

60. Laitosten on myös otettava huomioon ulkoisissa tietokannoissa, kuten luottorekistereissä, makrotalouden indikaattoreissa ja julkisissa tietolähteissä, kuten lehtiartikkeleissa saatavilla olevat tiedot samoin kuin käytettävissä olevat analyttikkojen raportit. Merkkejä luoton takaisinmaksun epävarmuudesta, joita laitokset voivat ottaa huomioon ulkoisen tiedon pohjalta, ovat muun muassa seuraavat:

- (a) merkittävät viivästymiset maksuissa muille velkojille on kirjattu asianmukaiseen luottorekisteriin;
- (b) kriisi alalla, jolla vastapuoli toimii, sekä vastapuolen heikko asema tällä alalla;
- (c) toimivien markkinoiden häviäminen rahoitusvarojen erältä velallisen taloudellisten vaikeuksien takia
- (d) laitoksella on tieto siitä, että kolmas osapuoli, erityisesti toinen laitos, on hakenut velallisen konkurssia tai vastaavaa velallisen suojaa.

61. Määritellessään epävarman luoton takaisinmaksun perusteita laitosten on otettava huomioon keskenään sidossuhteessa olevien asiakasryhmien sisäiset suhteet, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa on määritelty. Erityisesti laitosten on sisäisissä toimintalinjoissaan määriteltävä, milloin keskenään sidossuhteessa olevien asiakasryhmän yhden velallisen maksukyvyttömyydellä on tартtuva vaikutus muihin saman ryhmän jäseniin.

Tällaisten määritysten on oltava linjassa asianmukaisten käytäntöjen kanssa, jotka koskevat vastuiden luokittamista velallisten luokkiin ja keskenään sidossuhteessa oleviin asiakasryhmiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 172 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti. Silloin, kun tällaisia perusteita ei ole määritelty epästandardissa tilanteessa, kun kyseessä on sellaisen velallisen maksukyvyttömyys, joka kuuluu keskenään sidossuhteessa olevaan asiakasryhmään, laitosten on arvioitava kaikkien tämän ryhmän muiden oikeushenkilöiden potentiaalista maksukyvyttömyysriskiä tapauskohtaisesti.

62. Jos omaisuuserän on ostanut tai sen alullepanijana on laitos, ja arvonalennus on merkittävä, laitosten on arvioitava, vastaako kyseinen alennus velallisen alentunutta luoton laatua ja onko näiden ohjeiden mukaan olemassa viitteitä maksukyvyttömyydestä. Epävarman luoton takaisinmaksun arvioinnin on koskettava velallisen koko velkaa riippumatta hinnasta, jonka laitos on maksanut omaisuuserästä. Tämä arviointi voi perustua asianmukaiseen huolellisuuteen, jota noudatetaan ennen omaisuuserän ostoa, tai analyysiin, joka suoritetaan kirjanpitolähteitä varten sen määrittämiseksi, onko omaisuuserän luoton arvo alentunut.
63. Laitoksilla on oltava riittävät käytännöt ja menettelyt luottopetosten tunnistamiseksi. Tyypillisesti silloin, kun luottopetos tunnistetaan, vastuun laiminlyönti on jo havaittu olennaisen maksujen viivästymisen perusteella. Jos luottopetos kuitenkin tunnistetaan ennen vastuun maksukyvyttömyyden tunnistamista, sitä on pidettävä lisäviitteenä epävarmasta luoton takaisinmaksusta.

Epävarmaa luoton takaisinmaksua koskevat hallintomenettelyt

64. Laitosten on luotava maksukyvyttömyyden määritelmää koskevat käytännöt, jotta voidaan varmistaa sen yhdenmukainen ja tehokas soveltaminen. Erityisesti niillä on oltava selkeät käytännöt ja menettelyt epävarman takaisinmaksun kriteerien soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Samaten niiden on luotava ja kaikki muut laitoksen määrittelemät viitteet epävarmasta luoton takaisinmaksusta, jotka kattavat kaikenlaiset vastuut, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 142 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa kaikkia liiketoiminnan osa-alueita, oikeushenkilöitä ja maantieteellisiä alueita varten.
65. Kunkin epävarmaa luoton takaisinmaksua koskevan viitteen osalta laitosten on määriteltävä riittävät menetelmät niiden tunnistamiseksi, mukaan lukien tietolähteet ja seurantatiheys. Tietolähteiden on sisällettävä sekä sisäisiä että ulkoisia lähteitä, mukaan lukien erityisesti asiaankuuluvat ulkoiset tietokannat ja rekisterit.

6. Maksukyvyttömyyden määritelmän soveltaminen ulkopuolisissa tiedoissa

66. Laitokset, jotka soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää ja käyttävät ulkoisia tietoja riskiparametrien estimointiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 4 artiklan mukaisesti, on sovellettava tässä jaksossa esitettyjä vaatimuksia.
67. Soveltaessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 4 kohdassa laitosten on suoritettava kaikki seuraavat toimenpiteet:
- (a) tarkastetaan, onko ulkopuolisissa tiedoissa käytetty maksukyvyttömyyden määritelmä asetuksen (EU) 575/2013 178 artiklan mukainen;
 - (b) tarkastetaan, onko ulkopuolisissa tiedoissa käytetty maksukyvyttömyyden määritelmä yhdenmukainen laitoksen käyttämän maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa kyseisen vastuusalkun vastuiden osalta, mukaan lukien erityisesti seuraava: niiden päivien laskenta ja määrä, joka laukaisee maksukyvyttömyyden; erääntyneiden luottovelvoitteiden kynnysarvon rakenne ja taso; maksukyvyttömyyden laukaisevan uudelleenjärjestelyn määritelmä; maksukyvyttömyyden laukaisevan luottoriskioikaisun rajan tyyppi ja taso; sekä ei-maksukyvyttömään asemaan paluun kriteerit;
 - (c) dokumentoida ulkopuoliset tietolähteet, ulkopuolisissa tietolähteissä käytetty maksukyvyttömyyden määritelmä ja kaikki havaitut erot.
68. Kunkin havaitun maksukyvyttömyyden määritelmän eron kohdalla (seurauksena kappaleeseen 67 liittyvästä arvioinnista), laitoksen on suoritettava seuraavat toimenpiteet:
- (a) arvioidaan, johtaako sisäinen maksukyvyttömyyden määritelmä lisääntyneeseen tai vähentyneeseen maksukyvyttömien määrään vai onko tätä mahdotonta määritellä;
 - (b) joko suoritetaan tarvittavat ulkopuolisten tietojen muutokset tai voidaan osoittaa, että erolla on hyvin pieni vaikutus kaikkien riskitekijöiden ja oman pääoman vaatimuksen kannalta,
69. Kappaleen 67 liittyvästä arvioinnista johtuvien maksukyvyttömyyden määritelmässä havaittujen erojen kokonaisuuden kannalta ja ottaen huomioon mukautukset, jotka on suoritettu kappaleen 68 kohdan (b) mukaisesti, laitosten on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että yleisesti ottaen vastaavuus sisäisen maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa on saavutettu, mukaan lukien, mikäli mahdollista, sisäisissä tiedoissa olevien kyseisen tyyppisten vastuiden maksukyvyttömien määrän vertaaminen ulkopuolisiin tietoihin.

70. Silloin, kun kappaleeseen 67 liittyvässä arvioinnissa havaitaan maksukyvyttömyyden määritelmässä eroja, jotka kappaleeseen 68 liittyvä prosessi paljastaa merkittäviksi mutta mahdottomiksi korjata ulkopuolisia tietoja muuttamalla, laitosten on sisällytettävä tarkoituksenmukainen varovaisuusmarginaali riskiparametrien estimointiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa laitokset varmistavat, että tämä ylimääräinen varovaisuusmarginaali vastaa maksukyvyttömyyden määritelmän jäljelle jääneiden erojen merkittävyyttä ja niiden mahdollisia vaikutuksia kaikkiin riskiparametreihin.

7. Ei-maksukyvyttömään asemaan paluun kriteerit

Ei-maksukyvyttömään asemaan uudelleenluokittelun vähimmäisehdot

71. Soveltaessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 5 kohtaa, pois lukien kappaleessa 72 mainitut tilanteet, laitosten on suoritettava kaikki seuraavat toimenpiteet:

- (a) katsoo, ettei mitään maksukyvyttömyyden laukaisevaa tekijää enää sovelleta aiemmin laiminlyödyksi havaittuun vastuuseen, kun vähintään 3 kuukautta on kulunut siitä, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 178 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty;
- (b) ottaa huomioon velallisen käyttäytyminen kohdassa (a) tarkoitettuna ajanjaksona;
- (c) ottaa huomioon velallisen taloudellinen tilanne kohdassa (a) tarkoitettuna ajanjaksona;
- (d) kun kohdassa (a) tarkoitettu ajanjakso on päättynyt, suorittaa arvioinnin, ja jos laitos edelleen havaitsee, että velallinen ei todennäköisesti maksa velvoitteitaan täysimääräisesti turvautumatta vakuuden realisointiin, vastuut on edelleen luokiteltava laiminlyödyiksi, kunnes laitos on vakuuttunut siitä, että luoton laadun parantuminen on tosiasiallista ja pysyvää;
- (e) kohdissa (a) – (d) tarkoitettujen edellytyksien on täyttyttävä myös suhteessa velallisen uusiin vastuisiin erityisesti silloin, kun tämän velallisen edelliset laiminlyödyt vastuut on myyty tai kirjattu lopulliseksi luottotappioksi.

Laitokset voivat soveltaa kohdassa (a) tarkoitettua ajanjaksoa kaikkiin vastuisiin tai soveltaa erilaisia ajanjaksoja erityyppisiin vastuisiin.

72. Sovellettaessa asetuksen (EU) 575/2013 178 artiklan 5 kohtaa ja silloin, kun näiden ohjeiden kappaleen 49 mukainen uudelleenjärjestely koskee laiminlyötyä vastuuta riippumatta siitä, toteutettiin tällainen uudelleenjärjestely ennen tai jälkeen maksukyvyttömyyden havaitsemisen, laitosten on otettava huomioon, ettei mitään maksukyvyttömyyden laukaisevaa tekijää enää sovelleta aiemmin maksukyvyttömäksi havaittuun vastuuseen, kun vähintään 1 vuosi on kulunut joistakin seuraavasta tapahtumasta, joka on sattunut viimeisimpänä:

- (a) uudelleenjärjestelytoimenpiteiden laajentamisen ajankohta;
- (b) ajankohta, jolloin vastuu on luokiteltu laiminlyödyksi;
- (c) lyhennysvapajakson päätyminen sisältyy uudelleenjärjestelytoimenpiteisiin.

73. Laitosten on luokiteltava vastuu ei-maksukyvyttömään asemaan sen jälkeen, kun vähintään edellisessä kappaleessa mainittu yhden vuoden ajanjakso on kulunut ja jokainen seuraavista ehdoista täyttyy:

- (a) kyseisenä ajanjaksona velallinen on suorittanut merkittävän maksusuorituksen. Maksusuoritusta pidetään merkittävänä, jos velallinen on maksanut säännöllisten maksujensa yhteydessä uudelleenjärjestelyn mukaisesti summan, joka on yhteensä yhtä suuri kuin aiemmin erääntynyt (jos erääntyneitä summia on ollut) tai joka on kirjattu lopulliseksi luottotappioksi (jos erääntyneitä summia ei ole ollut) uudelleenjärjestelytoimien mukaisesti;
- (b) kyseisenä aikana maksut on suoritettu säännöllisesti uudelleenjärjestelyn jälkeen sovellettavan aikataulun mukaisesti;
- (c) uudelleenjärjestelyn jälkeen sovellettavan aikataulun mukaisesti erääntyneitä luottovelvoitteita ei ole;
- (d) asetuksen (EU) No 575/2013 178 artiklan 3 kohdan mukaisia osoituksia epävarmasta takaisinmaksusta tai muita laitoksen määrittämiä viitteitä epävarmasta takaisinmaksusta ei ole;
- (e) laitos ei pidä muusta syystä epätodennäköisenä sitä, että velallinen maksaa luottovelvoitteet täysimääräisesti ja aikataulun mukaisesti uudelleenjärjestelyiden jälkeen turvautumatta vakuuden realisointiin. Tässä arvioinnissa laitosten on erityisesti tarkasteltava tilanteita, joissa suuri kertasuoritus tai huomattavasti suurempia suorituksia on tarkoitus maksaa maksuohjelman lopussa;
- (f) kohdissa (a) – (e) tarkoitettujen edellytyksien on täyttyvä myös suhteessa velallisen uusiin vastuihin erityisesti silloin, kun kyseisen velallisen edelliset laiminlyödyt vastuut, jotka olivat uudelleenjärjestelyn kohteena, on myyty tai kirjattu lopullisiksi luottotappioiksi.

74. Silloin, kun velallinen vaihtuu velallisen fuusion, yritysoston tai muun vastaavan tapahtuman johdosta, laitos ei saa soveltaa kappaletta 73(a). Jos velallisen nimi sen sijaan muuttuu, laitosten on sovellettava kyseistä kappaletta.

Käytäntöjen vaikuttavuuden seuranta

75. Soveltaessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 5 kohtaa, laitoksen on määriteltävä selkeät kriteerit ja käytännöt sille, milloin velallinen voidaan luokitella takaisin ei-maksukyvyttömään asemaan ja erityisesti kummankin seuraavista kohdista täytyy olla voimassa:
- (a) milloin voidaan katsoa, että velallisen taloudellisen tilanteen parantaminen on riittävää, jotta se mahdollistaa kokonaisuudessaan ja ajallaan luottovelvoitteen takaisinmaksun;
 - (b) milloin takaisinmaksu todellisuudessa todennäköisesti tehdään, vaikka velallisen taloudellinen tilanne on parantunut kohdan (a) mukaisesti.
76. Laitosten on seurattava säännöllisesti kappaleessa 75 mainittujen käytäntöjensä tehokkuutta ja erityisesti seurattava ja analysoitava
- (a) velallisten tai sopimusten tilan muutoksia;
 - (b) toimintalinjojen vaikutusta tervehtymisasteisiin;
 - (c) toimintalinjojen vaikutusta useisiin maksukyvyttömyystapauksiin;
77. On odotettavissa, että laitoksella on rajoitettu määrä velallisia, jotka muuttuvat maksukyvyttömiksi pian palattuaan ei-maksukyvyttömiksi. Kun kyseessä on paljon velallisia, joiden maksukyvyttömyys ja ei-maksukyvyttömyys vaihtelevat, laitoksen on tarkistettava käytäntönsä vastuiden uudelleenluokittelun suhteen.
78. Muutosten analysointi velallisten tai sopimusten tilassa on erityisesti otettava huomioon kappaleissa 71 ja 72 mainittujen ajanjaksojen määrittämistä varten. Laitokset voivat määrittää pidempiä ajanjaksoja vastuille, jotka on luokiteltu laiminlyödyiksi edellisen 24 kuukauden aikana.

8. Yhdenmukaisuus maksukyvyttömyyden määritelmää sovellettaessa

Yhteenveto

79. Laitosten on otettava käyttöön riittävät mekanismit ja menettelyt, jotta voidaan varmistaa, että maksukyvyttömyyden määritelmää toteutetaan ja käytetään oikealla tavalla, ja tässä yhteydessä on erityisesti varmistettava

(a) että yhden velallisen maksukyvyttömyys tunnistetaan yhdenmukaisesti koko laitoksessa kaikkien velallisen vastuiden osalta kaikissa asiaankuuluviissa tietojärjestelmissä, mukaan lukien kaikki konsernin oikeushenkilöt ja kaikilla maantieteellisillä alueilla kappaleiden 80–82 mukaisesti tai vähittäisvastuita koskien kappaleiden 92–94 mukaisesti;

(b) että yksi seuraavista on voimassa:

i. samaa maksukyvyttömyyden määritelmää käytetään laitoksessa, emoyrityksessä tai sen tytäryhtiöissä yhdenmukaisesti ja erityyppisten vastuiden osalta;

ii. silloin, kun maksukyvyttömyydelle sovelletaan erilaisia määritelmiä joko konsernin sisällä tai koskien erityyppisiä vastuita, kunkin maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisala on selkeästi määritelty kappaleiden 83–85 mukaisesti;

Velallisen maksukyvyttömyyden yhdenmukainen tunnistaminen

80. Soveltaessaan kappaleen 79 kohtaa (a) laitosten on toteutettava riittävät menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että yhden velallisen maksukyvyttömyys tunnistetaan yhdenmukaisesti koko laitoksessa velallisen kaikkien vastuiden osalta kaikissa asiaankuuluviissa tietojärjestelmissä, mukaan lukien kaikki konsernin oikeushenkilöt ja kaikki maantieteelliset alueet, joilla se on aktiivinen muulla tavoin kuin oikeushenkilön kautta.

81. Silloin, kun asiakastietoja vaihdetaan laitoksen eri oikeushenkilöiden välillä ja kuluttajansuojasäännökset, pankkisalaisuus tai muu lainsäädäntö estää emoyritystä tai sen tytäryritystä välittämästä tietoja, josta seuraa epäyhtenevyyttä velallisen maksukyvyttömyyden tunnistamisessa, on laitosten ilmoitettava näistä oikeudellisista esteistä toimivaltaisille viranomaisille, ja jos ne soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää, niiden on myös estimoitava velallisen maksukyvyttömyyden tunnistamiseen liittyvien

epäyhtenevyyksien merkittävyys ja niiden mahdolliset vaikutukset riskiparametrien estimaatteihin.

82. Lisäksi silloin, kun velallisen maksukyvyttömyyden täysin yhdenmukainen tunnistaminen koko laitoksessa, emoyrityksessä tai sen tytäryrityksissä on hyvin työlästä ja edellyttää kaikkia asiakkaita koskevan keskitetyn tietokannan kehittämistä tai muiden mekanismien tai menettelyiden käyttöönottoa kunkin asiakkaan tilan todentamiseksi kaikissa konserniin kuuluvissa yksiköissä, laitosten ei tarvitse soveltaa tällaisia mekanismeja tai menettelyjä, jos ne voivat osoittaa, että noudattamatta jättämisen merkitys ei ole huomattava, koska konsernin oikeushenkilöiden välillä ei ole yhteisiä asiakkaita tai niiden määrä on hyvin vähäinen ja vastuut näille asiakkaille ovat vähäisiä.

Yhtenäinen maksukyvyttömyyden määritelmän käyttö erityyppisissä vastuissa

83. Soveltaessaan kappaleen 79 kohtaa (b) laitoksen, emoyrityksen tai sen tytäryritysten on käytettävä samaa maksukyvyttömyyden määritelmää samantyyppisille vastuille, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 142 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa on määritelty. Ne voivat käyttää erilaisia maksukyvyttömyyden määritelmiä erityyppisille vastuille, mukaan lukien tietyt oikeushenkilöt tai toimiminen maantieteellisillä alueilla muulla tavoin kuin oikeushenkilön kautta silloin, kun tämä on perusteltua soveltamalla merkittävästi erilaisia sisäisiä riskinhallintakäytäntöjä tai erilaisia oikeudellisia vaatimuksia eri lainkäyttöalueilla, erityisesti seuraavassa mainituista syistä:

- (a) erilaiset toimivaltaisten viranomaisten lainkäyttöalueillaan asettamat kynnysarvot asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.
- (b) 180 myöhästymispäivän käyttäminen 90 päivän sijaan tietyntyyppisissä vastuissa, joihin sisäisten luottoluokitusten menetelmää on käytetty joillakin lainkäyttöalueilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
- (c) ylimääraisten epävarmaa luoton takaisinmaksua koskevien viitteiden käyttäminen, jotka liittyvät tiettyihin oikeushenkilöihin, maantieteelliseen sijaintiin tai tietyn tyyppisiin vastuisiin.

84. Kappaleen 79 kohdan (b)(ii) osalta ja silloin, kun erilaisia maksukyvyttömyyden määritelmiä sovelletaan erityyppisiin vastuisiin kappaleen 83 mukaisesti, laitosten maksukyvyttömyyden määritelmään liittyvien sisäisten menettelyiden on varmistettava molemmat seuraavat kohdat:

- (a) kunkin määritelmän soveltamisala on selvästi määritelty;
- (b) tietyntyyppisiä vastuita, tiettyjä oikeushenkilöitä tai maantieteellistä sijaintia varten määritettyä maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan johdonmukaisesti kunkin asiaankuuluvan maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisalalla.

85. Lisäksi sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavissa laitoksissa erilaisten maksukyvyttömyyden määritelmien käyttäminen on otettava asianmukaisesti huomioon riskiparametrien estimoinnissa, kun käytetään luokitusjärjestelmiä, joiden soveltamisala sisältää erilaisia maksukyvyttömyyden määritelmiä.

9. Maksukyvyttömyyden määritelmän soveltaminen vähittäisvastuissa

Maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamistaso vähittäisvastuissa

86. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan, kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisen luottojärjestelyn tasolla sen sijaan, että ne soveltaisivat sitä suhteessa lainanottajan kaikkiin luottovelvoitteisiin. Tämän vuoksi erityisesti laitokset, jotka käyttävät sisäisten luottoluokitusten menetelmää, voivat soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisten vähittäisvastuiden luottojärjestelyiden tasolla asetuksen (EU) 575/2013 147 artiklan 5 kohdassa määritellyllä tavalla. Standardimenetelmää käyttävät laitokset voivat sen sijaan soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisen luottojärjestelyn tasolla kaikille vastuille, jotka täyttävät asetuksen (EU) 575/2013 123 artiklassa määritellyt kriteerit, vaikka jotkin näistä vastuista on luokiteltu toiseen vastuuryhmään riskipainon määrittämistä varten, kuten vastuut, joiden vakuutena on kiinteää omaisuutta.
87. Laitosten on valittava maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamistaso velallisen ja kaikkien vähittäisvastuiden luottojärjestelyn välillä tavalla, joka ottaa huomioon heidän sisäiset riskienhallintakäytäntönsä.
88. Laitokset voivat soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää velallisen tasolla jonkintyyppisille vähittäisvastuille ja luottojärjestelyn tasolla toisille vastuille silloin, kun tämä on sisäisten riskienhallintakäytäntöjen kannalta hyvin perusteltua esimerkiksi tytäryhtiön eri liiketoimintamallin takia tai silloin, kun on näyttöä siitä, että sellaisten tilanteiden määrä, joissa samoille asiakkaille sovelletaan eri maksukyvyttömyyden määritelmiä eri sovellustasoilla, pidetään mahdollisimman pienenä.
89. Silloin, kun laitokset päättävät käyttää maksukyvyttömyyden määritelmän eri sovellustasoja erityyppisille vähittäisvastuille kappaleen 88 mukaisesti, niiden on varmistettava, että kunkin maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisala on selvästi määriteltä ja että sitä käytetään koko ajan johdonmukaisesti erityyppisissä vähittäisvastuissa. Sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavissa laitoksissa riskiestimaateissa on otettava oikein huomioon kuhunkin vastuutyypin sovellettava maksukyvyttömyyden määritelmä.

90. Silloin, kun laitokset käyttävät maksukyvyttömyyden määritelmän eri sovellustasoja tietyissä vähittäisvastuista muodostuvissa salkuissa, yhteisten asiakkaiden käsittely tällaisissa salkuissa on määriteltävä laitosten sisäisissä käytännöissä ja menettelyissä. Erityisesti silloin, kun vastuu, johon sovelletaan maksukyvyttömyyden määritelmää velallisen tasolla, täyttää jommankumman tai molemmat asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan a tai b alakohtien ehdoista, kaikkia tämän velallisen vastuita on pidettävä laiminlyötyinä, mukaan lukien ne, joihin sovelletaan maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisen luottojärjestelyn tasolla. Silloin, kun maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisen kohteena oleva vastuu täyttää nämä ehdot yksittäisen luottojärjestelyn tasolla, muita velallisen vastuita ei saa automaattisesti uudelleen luokitella laiminlyödyiksi. Laitokset voivat kuitenkin luokitella kyseisiä muita vastuita laiminlyödyiksi muiden epävarmaa luoton takaisinmaksua koskevien näkökohtien perusteella, joista on tarkemmin kappaleissa 92–94.
91. Samaa sääntöä on sovellettava velallisiin, joita käsitellään standardimenetelmällä, jossa jotkut velallisen vastuut täyttävät asetuksen (EU) 575/2013 123 artiklan ehdot, kun taas muut saman velallisen vastuut ovat arvopapereiden muodossa, eikä niitä tämän takia voida pitää vähittäisvastuina. Silloin, kun arvopapereiden muodossa olevat vastuut täyttävät jommankumman tai molemmat asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan a tai b alakohtien ehdoista, kaikkia tämän velallisen vastuita on pidettävä laiminlyötyinä. Silloin, kun asetuksen (EU) 575/2013 123 artiklan täyttävä vastuu täyttää nämä ehdot ja laitos soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisen luottojärjestelyn tasolla, muita velallisen vastuita ei saa automaattisesti uudelleen luokitella laiminlyödyiksi. Laitokset voivat kuitenkin luokitella kyseisiä muita vastuita laiminlyödyiksi muiden epävarmaa luoton takaisinmaksua koskevien näkökohtien perusteella, joista säädetään tarkemmin kappaleissa 92–94.

Maksukyvyttömyyden määritelmän soveltaminen vähittäisvastuissa luottojärjestelyn tasolla

92. Silloin, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan maksukyvyttömyyden määritelmää on vähittäisvastuiden osalta sovellettu yksittäisen luottojärjestelyn tasolla, laitokset eivät saa automaattisesti pitää saman velallisen eri vastuita samanaikaisesti laiminlyötyinä. Laitosten on kuitenkin otettava huomioon, että jotkin maksukyvyttömyyden osoitukset liittyvät velallisen taloudelliseen asemaan eivätkä tietyn vastuun tilaan. Tämä viittaa erityisesti viitteisiin epävarmasta luoton takaisinmaksusta, jotka liittyvät velallisen konkurssiin asetuksen (EU) No 575/2013 178 artiklan 3 kohdan e ja f alakohdissa määritellyllä tavalla. Silloin, kun maksukyvyttömyydestä on tällaisia viitteitä, laitosten on pidettävä kaikkia saman velallisen vastuita laiminlyötyinä riippumatta maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisen tasosta.
93. Laitosten on otettava huomioon myös muut viitteet epävarmasta luoton takaisinmaksusta ja määritettävä sisäisten käytäntöjensä ja menettelyidensä mukaisesti, mitkä viitteet epävarmasta takaisinmaksusta kuvastavat kyseisen vastuun sijaan velallisen yleistä taloudellista tilannetta. Silloin, kun on olemassa muita viitteitä epävarmasta

takaisinmaksusta, kaikkia saman velallisen vastuuta on pidettävä laiminlyötyinä riippumatta maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisen tasosta.

94. Lisäksi silloin, kun merkittävä osa velallisen vastuista on laiminlyöty, laitokset saattavat pitää epätodennäköisenä sitä, että velallinen maksaisi muita luottovelvoitteitaan kokonaisuudessaan turvautumatta vakuuden realisoinnin kaltaisiin toimiin ja pitävät myös niitä laiminlyötyinä.

Maksukyvyttömyyden määritelmän soveltaminen vähittäisvastuissa velallisen tasolla

95. Maksukyvyttömyyden määritelmän soveltaminen vähittäisvastuisiin velallisen tasolla tarkoittaa, että silloin, kun jokin velallisen luottovelvoite täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan ehdot, tai kummankin kohdan ehdot, kaikkia kyseisen velallisen vastuuta on pidettävä laiminlyötyinä. Laitosten, jotka päättävät soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää vähittäisvastuisiin velallisen tasolla, on sisäisissä käytännöissä ja menettelyissään määriteltävä yksityiskohtaiset säännöt yhteisten luottovelvoitteiden hoitamista ja vastuiden välistä maksukyvyttömyyden leviämistä varten.
96. Laitosten on pidettävä yhteisenä luottovelvoitteena kahden tai useamman velallisen vastuuta, jotka ovat yhtäläisesti vastuussa luottovelvoitteen takaisinmaksusta. Tämä käsite ei kata yksittäisen velallisen luottovelvoitetta, jonka toinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö takaa tai johon tämä tarjoaa muun luottosuojan.
97. Silloin, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan tai molempien kohtien ehdot täyttyvät kahden tai useamman velallisen yhteisen luottovelvoitteen osalta, laitosten on pidettävä kaikkia muita samojen velallisten yhteisiä luottovelvoitteita ja kaikkia kyseisten velallisten yksittäisiä vastuuta laiminlyötyinä, ellei pystytä perustelemaan sitä, että yksittäisten vastuiden maksukyvyttömyyden tunnistaminen ei ole tarkoituksenmukaista, koska ainakin yksi seuraavista ehdoista täyttyy:
- (a) yhteisen luottovelvoitteen maksun viivästyminen johtuu yksittäisten yhteiseen luottovelvoitteen osallistuvien velallisten välisestä riidasta, joka on annettu käsiteltäväksi tuomioistuimessa tai muussa muodollisessa menettelyssä, jonka suorittaa erityinen ulkopuolinen elin ja joka johtaa sitovaan päätökseen kyseisen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, eikä yksittäisten velallisten taloudellinen tilanne aiheuta huolta;
 - (b) yhteinen luottovelvoite on epäolennainen osa yksittäisen velallisen kokonaisvastuita.
98. Yhteisen luottovelvoitteen laiminlyönti ei saa aiheuttaa laiminlyöntiä yksittäisten velallisten muissa yhteisissä luottovelvoitteissa muiden sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa, jotka eivät ole mukana siinä luottovelvollisuudessa, joka on alun

perin laiminlyöty; kuitenkin laitosten on arvioitava, onko yhteisen luottovelvoitteen laiminlyönti viite muiden yhteisten luottovelvoitteiden epävarmasta takaisinmaksusta.

99. Silloin, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan tai molempien ehdot täyttyvät yksittäisen velallisen luottovelvoitteen osalta, tämän maksukyvyttömyyden tarttuvan vaikutuksen ei pitäisi automaattisesti levitä mihinkään kyseisen velallisen yhteiseen luottovelvoitteeseen; laitosten on kuitenkin arvioitava tällaisia yhteisiä luottovelvoitteita sellaisten epävarman luoton takaisinmaksun viitteen varalta, jotka liittyvät yhden velallisen maksukyvyttömyyteen. Joka tapauksessa silloin, kun kaikki yksittäiset velalliset ovat maksukyvyttömiä, heidän yhteistä luottovelvoitettaan on automaattisesti myös pidettävä laiminlyötynä.
100. Laitosten on tunnistettava lainkäyttöalueen asiaa koskevien säännösten analyysin pohjalta, ja mahdollistettava sisäisissä käytännöissään ja menettelyissään sellaisten velallisten tunnistaminen, jotka ovat oikeudellisesti muiden velallisten kanssa täysin yhteisvastuussa tietyistä luottovelvoitteista ja jotka ovat siksi täysin vastuussa koko näiden luottovelvoitteiden määrästä pois lukien luottovelvoitteet, jonka toinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö takaa vakuuden tai muun luottosuojan muodossa. Tyypillinen esimerkki on aviopari, johon kyseisellä lainkäyttöalueella sovellettavien erityissäännöksiä perusteella avio-omaisuuden jakoa (erillisomaisuusjärjestelmä) ei sovelleta. Kun kyseessä on täysi keskinäinen vastuu kaikista velvoitteista, yhden tällaisen velallisen maksukyvyttömyyttä on pidettävä viitteenä epävarmasta takaisinmaksusta ja siksi laitosten on arvioitava, onko näiden velallisten yksittäisiä ja yhteisiä luottovelvoitteita pidettävä laiminlyötynä. Silloin, kun toisella sellaisista yhteisvastuullisista velallisista, jotka ovat laillisesti täysin vastuussa kaikista velvoitteista, on toisen asiakkaan kanssa yhteinen luottovelvoite, laitoksen on arvioitava, onko olemassa viitteitä epävarmasta takaisinmaksusta myös muiden yhteisten luottovelvoitteiden osalta kolmansien osapuolten kanssa.
101. Laitosten on myös analysoitava oikeushenkilöiden oikeudelliset muodot kyseisillä lainkäyttöalueilla sekä omistajien, kumppaneiden, osakkeenomistajien tai johtajien vastuun laajuus yrityksen velvoitteisiin nähden ja riippuen oikeushenkilön oikeudellisesta muodosta. Silloin, kun yksityishenkilö on täysin vastuussa yrityksen luottovelvoitteista, kyseisen yrityksen maksukyvyttömyydestä johtuen myös kyseistä yksityishenkilöä on pidettävä maksukyvyttömänä. Silloin, kun tällaista täyttä vastuuta yrityksen velvoitteista ei ole, laitoksen on arvioitava omistajat, yhteistyökumppanit tai merkittävät osakkeenomistajat mahdollisen epävarman takaisinmaksun viitteiden varalta heidän yksittäisten velvoitteidensa osalta.
102. Lisäksi kun kyse on yksittäisestä yrittäjästä, jolloin luonnollinen henkilö on täysin vastuussa sekä yksityisistä että kaupallisista velvoitteistaan sekä yksityisellä että kaupallisella omaisuudella, minkä tahansa yksityisten tai kaupallisten velvoitteiden laiminlyönnin on johdettava tällaisen luonnollisen henkilön kaikkien yksityisten ja kaupallisten velvoitteiden käsittelyyn laiminlyötynä.

103. Silloin, kun maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan velallisen tasolla vähittäisvastuiden osalta, myös kynnysarvoa on sovellettava velallisen tasolla. Laitosten on selkeästi eriteltävä sisäisissä käytännöissään ja menettelyissään yhteisten velvoitteiden käsittely kynnysarvoa sovellettaessa.
104. Yhteistä velallista eli tiettyä joukkoa yksittäisiä velallisia, joilla on laitokselle yhteinen velvoite, on käsiteltävä eri velallisena kuin kutakin yksittäistä velallista. Siinä tapauksessa, että yhteisen luottovelvoitteen maksu viivästyy, tällaisen myöhästymisen merkittävyyttä on arvioitava soveltamalla asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa kaikkiin kyseisen velallisten joukon jäsenille myönnettyihin yhteisiin luottovelvoitteisiin. Tätä varten yhteiseen luottovelvoitteeseen osallistuvien yksittäisten velallisten vastuita tai kyseisten velallisten muita alaryhmiä ei pidä ottaa huomioon. Silloin, kun tällä tavoin laskettua yhteisen velallisen kynnysarvoa kuitenkin rikotaan, kaikkia kyseisen velallisten joukon yhteisiä luottovelvoitteita ja kaikkia yhteiseen luottovelvoitteeseen osallistuvien velallisten yksittäisiä vastuita on pidettävä laiminlyötyinä, ellei jokin kappaleessa 97 määritellyistä ehdoista täyty.
105. Silloin, kun yksittäisen luottovelvoitteen maksu viivästyy, tällaisen myöhästymisen merkittävyyttä on arvioitava soveltamalla asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa kaikkiin tämän velallisen yksittäisiin luottovelvoitteisiin ottamatta huomioon kyseisen velallisen yhteisiä luottovelvoitteita muille yksityishenkilöille tai oikeushenkilöille. Silloin, kun tällä tavoin laskettua kynnysarvoa rikotaan, kaikkia tämän velallisen yksittäisiä vastuita on pidettävä laiminlyötyinä.

10. Dokumentointi, sisäiset käytännöt ja riskienhallintaprosessit

Maksukyvyttömyyden tunnistamisen aikataulut

106. Laitoksilla on oltava käytössä tehokkaat prosessit, joiden avulla ne voivat hankkia tarvittavat tiedot maksukyvyttömyyden tunnistamiseksi ajoissa ja tarvittavien tietojen välittämiseksi mahdollisimman nopeasti ja, mikäli mahdollista, automatisoidusti, luottopäätösten tekemisestä vastuussa olevalle henkilöstölle, ja lisäksi erityisesti
- (a) kun tähän sovelletaan automaattisia prosesseja, kuten myöhästymispäivien laskemista, maksukyvyttömyyden viitteiden tunnistaminen on suoritettava päivittäin;
 - (b) käytettäessä manuaalisia prosesseja, kuten ulkopuolisten lähteiden ja tietokantoja tarkastelua, seurantalistojen analysointia, perimättä jätettyjen vastuiden listojen analyysia sekä erityisten luottoriskioikaisujen tunnistamista, tiedot on päivitettävä niin usein, että maksukyvyttömyys tunnistetaan ajoissa.

107. Laitosten on varmistettava säännöllisesti, että kaikki lainanhoitojoustolliset järjestämättömät vastuut luokitellaan laiminlyödyiksi ja että ne ovat uudelleenjärjestelyn alaisia. Laitosten on myös analysoitava säännöllisesti lainanhoitojoustolliset mutta järjestetyt vastuut sen määrittämiseksi, täyttääkö jokin niistä epävarman takaisinmaksun viitteet, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 3 kohdan d alakohdassa sekä kappaleissa 49–55 on määritelty.
108. Valvontamekanismien on varmistettava, että tarvittavia tietoja käytetään maksukyvyttömyyden tunnistamisprosessissa välittömästi sen jälkeen, kun ne on vastaanotettu. Kaikki maksukyvyttömän velallisen vastuut tai kaikki asiaankuuluvat vastuut tilanteessa, jossa sovelletaan maksukyvyttömyyden määritelmää vähittäisvastuiden luottojärjestelyn tasolla, on merkittävä laiminlyödyiksi kaikissa asiaan kuuluvissa tietojärjestelmissä ilman aiheetonta viivytystä. Jos maksukyvyttömyyden tallentamisessa esiintyy viivästyksiä, viiveet eivät saa johtaa virheisiin tai epäjohtomukaisuuksiin riskienhallinnassa, riskiraportoinnissa, oman pääoman vaatimusta laskettaessa tai tietojen käytössä riskien kvantifioinnissa. Erityisesti on varmistettava, että sisäisen ja ulkoisen raportoinnin luvut kuvastavat tilannetta, jossa kaikki vastuut luokitellaan asianmukaisesti.

Dokumentointi

109. Laitosten on dokumentoitava käytäntönsä maksukyvyttömyyden määritelmän suhteen, mukaan lukien kaikki maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevat tekijät ja sen poistumista koskevat ehdot sekä maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisalan selkeä tunnistaminen. Erityisesti niiden on
- (a) dokumentoitava kaikkien maksukyvyttömyyden viitteiden operationalisointi;
 - (b) dokumentoitava niiden kriteerien operationalisointi, joiden perusteella maksukyvyn velallinen luokitellaan uudelleen ei-maksukyvyttömäksi;
 - (c) pidettävä ajantasaista rekisteriä kaikista maksukyvyttömyyden määritelmistä.
110. Soveltaessaan kappaleen 109 kohtaa (a) laitosten on dokumentoitava maksukyvyttömyyden määritelmän soveltaminen yksityiskohtaisesti sisällyttämällä kaikkien maksukyvyttömyyden viitteiden operationalisointi, mukaan lukien prosessi, tietolähteet ja vastuut, maksukyvyttömyyden viitteiden tunnistukseen.
111. Soveltaessaan kappaleen 109 kohtaa (b) laitosten on dokumentoitava niiden kriteerien operationalisointi, joiden perusteella maksukyvyn velallinen luokitellaan uudelleen ei-maksukyvyttömäksi, mukaan lukien prosessit, tietolähteet ja asianomaiselle henkilöstölle annetut vastuut.
112. Sovellettaessa kappaleita 110 ja 111 dokumentointiin on sisällytettävä kuvaus kaikista automaattisista mekanismeista ja manuaalisista prosesseista. Silloin, kun laadullisia maksukyvyttömyyden viitteitä tai ei-maksukyvyttömäksi paluun kriteereitä sovelletaan

manuaalisesti, kuvauksen on oltava riittävän yksityiskohtainen. Näin helpotetaan sitä, että vastuussa oleva henkilöstö kokonaisuudessaan ymmärtää asian samalla tavalla ja soveltaa sitä yhdenmukaisesti.

113. Soveltaessaan kappaleen 109 kohtaa (c) laitosten on pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä kaikista nykyisistä ja aiemmista maksukyvyttömyyden määritelmän versioista vähintään siitä päivämäärästä alkaen, jona näiden ohjeiden soveltaminen alkoi. Tämän rekisterin on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- (a) maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisala, jos laitoksessa, emoyrityksessä tai sen tytäryrityksissä on käytössä useampi kuin yksi maksukyvyttömyyden määritelmä;
- (b) taho, joka hyväksyy maksukyvyttömyyden määritelmän tai määritelmät ja kunkin maksukyvyttömyyden määritelmän hyväksynnän päivämäärä;
- (c) kunkin maksukyvyttömyyden määritelmän käyttöönottopäivämäärä;
- (d) lyhyt kuvaus kaikista muutoksista, jotka on tehty viimeiseen versioon verrattuna;
- (e) kun kyseessä ovat laitokset, joilla on lupa käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää, määritetty muutosluokka, jättöpäivä toimivaltaisille viranomaisille ja tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymispäivämäärä.

Sisäistä hallintoa koskevat vaatimukset laitoksille, jotka soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää

114. Laitosten, jotka käyttävät sisäisten luottoluokitusten menetelmää, on otettava käyttöön riittävät mekanismit ja menettelyt, jotta voitaisiin varmistaa, että maksukyvyttömyyden määritelmää toteutetaan ja käytetään oikealla tavalla, ja tässä yhteydessä on erityisesti varmistettava:

- (a) maksukyvyttömyyden määritelmä ja sen soveltamisala ylimmän hallintoelimen tai sen nimeämän komitean hyväksyntää varten asetuksen (EU) 575/2013 189 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- (b) maksukyvyttömyyden määritelmää käytetään johdonmukaisesti oman pääoman vaatimusta laskettaessa ja sillä on mielekäs rooli sisäisissä riskienhallintaprosesseissa, sillä sitä käytetään ainakin vastuiden seurannassa ja sisäisessä raportoinnissa ylimmälle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle;
- (c) sisäisen tarkastuksen yksikkö tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö tarkastaa säännöllisesti niiden prosessien luotettavuuden ja tehokkuuden, joita laitos käyttää maksukyvyttömyyden tunnistamiseen, ottaen huomioon erityisesti maksukyvyttömyyden tunnistamisen aikataulut, joita käsitellään kohdissa 106–108; se varmistaa, että sisäisen tarkastuksen johtopäätökset ja vastaavat suositukset sekä

toteutetut toimenpiteet havaittujen puutteiden korjaamiseksi ilmoitetaan suoraan ylimmälle hallintoelimelle tai sen nimeämälle komitealle.